

ת"פ 53514/04/19 - מדינת ישראל נגד מאיר שלום אלפרוביץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53514-04-19 מדינת ישראל נ' אלפרוביץ
תיק חיצוני: 498018/2016

בפני	כבוד השופט דב פולוק
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מאיר שלום אלפרוביץ

החלטה

בפני בית המשפט בקשה לפסילת ראייה הואיל ואין ביכולתה של המאשימה להביא ראיות בדבר הנסיבות בהן נתקבלה.

עסקינן בהקלטה של שיחה בין אביו של המתלונן לבין הנאשם. אביו של המתלונן, מר אילוז, הקליט את השיחה. להבנת בית המשפט, יש בדברים שנאמרו על ידי הנאשם אופי מפליל.

לטענת ב"כ הנאשם, יש להתייחס להקלטה כ"הודאת חוץ מהנאשם". לדבריו, מדובר בהקלטה חלקית בלבד ולא נגבתה כל עדות ממר אילוז על הנסיבות בהן ניתנה ההודיה.

במקרה דנן, לטענתו, על המאשימה להוכיח שהודעת הנאשם ניתנה חופשית ומרצון.

לדברי הסנגור, הואיל ומר אילוז לא מסר את ההקלטה למאשימה אלא לגורם אחר והואיל ולא נגבתה עדות ממר אילוז בעניין הנסיבות בהן ערך את ההקלטה, אין ביכולתה של המאשימה להעיד את מר אילוז בדבר ההקלטה, לפי סעיף 77(א) לחסד"פ (נ"מ) תשמ"ב-1982. סעיף זה מונע מהמאשימה להגיש ראיה או להשמיע עד כשלא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד בחקירה.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט לפסול את הראייה או לחילופין, לערוך משפט "זוטא" בעניין.

המאשימה מבקשת מבית משפט לדחות את ההתנגדות ולקבל את הראייה.

בתגובתה בכתב, המאשימה פירטה את השתלשלות קבלת ההקלטה. על פי הכתוב, ההקלטה הוגשה על ידי אדם אחר,

מספר ימים אחרי שמר אילוז מסר עדות. ההקלטה אבדה. כעבור שנה ושלושה חודשים, ב"כ המתלונן העביר את ההקלטה לידי המאשימה. אמנם הנאשם נחקר על ההקלטה אולם מר אילוז לא הוזמן למסור עדות בדבר ההקלטה.

לטענת המאשימה, ישנם מזכרים לשרשרת המוצג ולא טענו כל טענה נגד קבילות ההקלטה בעת מתן מענה לכתב האישום.

המאשימה מסכימה שעליה להוכיח שהודיית החוץ נעשתה חופשית ומרצון אולם לדבריה אין די בטענה סתמית ולא מנומקת של ב"כ הנאשם ועליו לפרט את נימוקיו.

לדברי המאשימה, בית המשפט יכול להאזין להקלטה כדי להפריך טענה שהדברים נאמרו שלא מרצון חופשי. אדרבא, הנאשם לא טען בחקירתו כי איום או נסחט ומדובר בטענה כבושה.

המאשימה גם ציינה שהגישה הרווחת היום לקבלת ראיה ולבחון את המשקל הראייתי.

בתשובה לתגובה המאשימה, ב"כ הנאשם הדגיש שמר אילוז, גם שנחקר, לעולם לא נחקר בדבר ההקלטה.

לעניין שרשרת המוצג, טען שאין בחומר הראיות מזכר או תיעוד שמתאר את זהות מוסר הדיסק או זהות מקבל הדיסק וגם לא מועד המסירה.

לדבריו, הנאשם כפר כפירה כללית וגם טען נגד קבילות ההקלטה בדיון מקדמי בפני מותב אחר.

לטענת ב"כ הנאשם המסגרת המתאימה לבחינת התנגדות הנאשם לקבילות הודיה במסגרת "משפט זוטא".

במקרה דנן, לדבריו, גם הוצג רק חלק מהשיחה ויש להסיק שהחלק שלא הוצג אינו תומך בגרסתו של מר אילוז.

דיון והכרעה:

על המאשימה להוכיח את נסיבות ההקלטה, כולל שההקלטה משקפת במדויק את כל השיחה, שההקלטה לא נערכה או שונתה ושהדברים נאמרו מרצון חופשי.

האדם היחיד שיכול להעיד ולענות על שאלות מטעם המאשימה בדבר נסיבות ההקלטה, הוא מר אילוז שהקליט את השיחה.

אולם, על אף שעסקינן בעדות מהותית ככל שמדובר בהקלטה כראיה, עולה שהעד לא מסר עדות בכתב בדבר ההקלטה. תמצית עדות זו בכתב הייתה צריכה להיות חלק מחומר הראיות ולהיות מוצג לעיון בפני הנאשם. בהעדר העדות בכתב, נבצר מהמאשימה להעיד את מר אילוז בנושא זה לפי סעיף 77(א) לחסד"פ (נ"מ) תשמ"ב-1982.

ועוד, לטענת ב"כ הנאשם, יש פגמים בשרשרת הראיה כולל העדר תרשומות.

המאשימה ביקשה מבית המשפט להקשיב להקלטה, אולם בשלב זה לא ברור לבית המשפט באמצעות מי המאשימה מבקשת להגיש את ההקלטה ומי אמור להעיד לגבי נסיבות ההקלטה.

אשר על כן, החלטתי לקבל את הבקשה ולערוך "משפט זוטה" בעניין זה.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.